

Kafé Parkaden, Borås – 28 april 2007

Under 2 timmar samtalade vi med ungdomar på Kafé Parkaden i Borås. Vi diskuterade kultur och fritidsaktiviteter för ungdomar i Borås. Här följer utdrag och sammanfattningar av diskussionerna:

Att ta del av kultur av hög kvalitet

Vad är Kultur: Vi började diskussionen genom att diskutera vad kultur är...

Kultur för mig är ett sätt att träffa andra människor och dela med sig av sitt estetiska uttryck och tankar.

Jag tycker att kultur är allt, ja livet egentligen. Det kunde vara skönt att ordet inte fanns alls ibland kan jag tycka. Att det kallades något helt annat. Livet. Vi går ut och uppskattar lite liv...

Många tycker att det är tråkigt, typ tråkig teater. Men det är bara för att de inte har upplevt kultur på riktigt. Såna som sitter hemma och bara spelar dator och inte lever livet riktigt fullt ut de kanske inte tycker att kultur är något. Man måste komma ut för att se kultur och genom kompisar.

Kultur är den fria människans sätt att uttrycka sig.

Man accepterar mer om man öppnar sinnet för ny kultur, för nya grejer.

Utan kultur blir alla såna som bara bryr sig om jobb och karriär. Man får inga fritidsintressen utan kultur. Kultur är livet!

Kultur är viktigt uttrycksmässigt. Man skapar någonting av det man tänker och så slänger man ut det i någon slags form. Det tror jag är det viktigaste av allt i hela livet egentligen, att man får göra det man känner för.

Livet skulle vara så tråkigt utan kultur, det finns ju överallt. Detta bord skulle ju inte finnas då för det har ju någon skapat.

Frågan är om ens bordet hade funnits om vi inte hade haft kultur.

Det skulle inte finnas någon humor heller. Kultur är idéer. Att tänka kreativt.

På skolan:

På min skola får vi gå på gratis teater och så och det vet jag att många uppskattar för att tidigare har de aldrig varit på teater förut. Jag tror att om man får en chans att uppskatta kultur då uppskattar man kultur.

Vår högstadieskola är inriktad på kultur och då har vi profil tid då vi får hålla på med drama, bild och sånt. Alla drama elever får då göra saker efter skolan typ gå på teater och sånt. Och på onsdag får vi gå på opera. Och vi har varit på konstutställningar och mycket annat. Allt är grattis.

Vad jag vet var vi på en jättedålig teater en gång vad jag minns fram till nian. Det var i mellanstadiet. Det var egentligen en genrep, de gjorde fel hela tiden och var dåligt. Det var ingen bra första teater upplevelse. Men teater besök efter har blivit bra.

På fritiden:

Min far drog alltid med mig på konstiga filmer , på konsthallen och sysslade mycket med musik så det är väl från honom jag har fått mitt intresse. Röda kvarn har jag väldigt starka minnen av. Ett starkt minne av ett stort träd. Även om jag inte kommer ihåg filmen kommer jag ihåg känslan av att vara där.

Jag har växt upp med kultur runt om mig hos min mamma och hon är lika stor film nerd som jag är så man har växt upp med att kolla på massor av konstiga filmer. . Hon lyssnar också väldigt mycket på blues och jazz så jag växte upp med det i bakhuvudet. Jag har växt upp med kultur helt enkelt jag kan inte komma ihåg något positivt med det eftersom allting är positivt för mig.

Det starkaste minnet jag har det var när jag hörde elenor rigby med beatles. Jag kanske var 3-4 år. Det var en anledning till att börja lyssna på musik. Sedan började jag lyssna på iron maiden som alla andra när jag var 13 och sedan började jag spela gitarr. När jag var nitton såg jag en film på Röda Kvarn som var stort. De var existens. Röda kvarn är folkets bio som har funnits sedan 1914. De visar lite mer kvalitets film än de andra. Andra biografier läggs ner nu för intresset har minskat. Men Röda Kvarn har kvar sin publik, den är nt restaurerad sedan några år tillbaka.

Kultur har funnits hela tiden i min uppväxt. Musik och hela proggsvingen så det har påverkat mig väldigt mycket. Och mina föräldrar har rest mycket. Då har man fått mycket inte bara nöjeskultur. Det har alltid funnits men det är musiken som påverkat mig mest det är klart.

Jag började gilla pojkband och var på min första konsert. Och nu på sista tiden har jag blivit intresserad av fotografi och konst.

Jag tycker det finns rätt mycket. Det kanske syns lite lite men...

Jag tror att om man har kontakt-nätverket så har man utbudet. Om man vet var man ska leta så hittar man det.

En filmförening har jag saknat. Men jag startade en. Som en undergrupp till Magma. Vi vill vidga synen på film. Att se film på ett helt nytt sätt. Jag läser video på gymnasiet. Min syn på film är ju skadad för livet, jag sitter och analyserar. Men jag vill förhöja intresset för nyskapande film. Lite mer underground-filmer. Och även försöka få människor att skapa filmer. Att förstå att det är inte så svårt egentligen. Bara man har viljan och resurser. Vi skulle ha visat Good will hunting i tisdags men det var ingen som kom. Så nu ska jag börja göra reklam och sånt på stan. Innan har jag aktat mig för det eftersom det får vara max 50 medlemmar som tittar. Jag hade ju förväntat mig att det skulle bli stort men det har väl varit fem-sex personer som har varit där regelbundet och kollat på film.

Jag har tänkt ringa Borås tidning, dela ut flyers och kanske sätta upp affischer.

Att själv få utöva

På skolan:

Vi hade en riktig konstnär som bild lärare. Han var riktigt duktig på att rita. Det var jätteroligt. Vi fick göra så mycket olika saker. Innan hade vi haft en riktig dålig som gjorde militärövningar med oss innan lektionen började. Då fick vi mest sitta och rita lite men nu blev det mer som en lektion av det. Andra lärare som man ber om hjälp, de ritar bara färdigt den bild som man håller på med och det är inte så kul. Istället för att visa. Vi hade en musiklärare som tvingade oss att se sound of music en hel termin.

På fritiden:

Jag har gått i musikskola men jag vet inte om den är kommunal eller inte.

Jag spelar piano och bas. Jag anmälde mig för gitarr för kanske tre år sedan, och har inte kommit in än. Så jag har gett upp nu lite.

Jag vet ett bra ställe att spela gitarr, hemma i ditt rum och bara spela.

På våran fritidsgård kan man betala 50 kr för ett musikkort och då finns det en kille där som är utbildad och även är fritidsledare som lär ut.

Så hade vi i Svenjunga med. Jag praktiserade där och då fick jag ta hand om musikrummet och lära dem spela trummor och bas och så. Att lära dem en låt ihop. Det är väldigt bra på en fritidsgård. Det borde vara mycket kultur där med. Då behövde man inte betala dyra avgifter eller köpa dyra instrument.

Jag gick aldrig på fritidsgårdar. Det är först nu när vi repar med bandet som vi är på en fritidsgård. Men nu ska vi flytta till en kulturförening.

För teater och så finns kulturföreningen Tåget. Det finns jättemycket där uppe. Teaterverksamhet, keramik, livare, replokaler... Det finns mycket blandat. Det är medlemskort på 50 kr per år. Det är ju en förening så om man vill hitta på något annat så går det ofta att fixa. Det finns pengar i föreningen. Vill man göra något crazy och starta något nytt så är det fine, det finns möjligheter till det. Bara man kommer med idén.

De flesta ställena ligger rätt centralt.

Det är väldigt lätt att få ut sin egen kultur här i Borås. Som på parkaden t ex. Det är inte helt omöjligt att få komma och spela där eller visa upp konst eller filmer. Det är väldigt bra. Det är egentligen det enda jag vet om här i Borås, men jag är inte så insatt i annat.

Det finns inga krav egentligen på att man ska vara bra eller så.

Rasistiska grejer, extrempolitiska grejer släpper vi inte in. Men det har aldrig varit något problem hittills. Och så alkohol och droger då får inte vara inblandat.

Jag skulle vilja ha spontan-öppna scener. Vi har ju en öppen scen men det är inte riktigt så jag tänker det. Jag tänker att det ska finnas en scen där man går in och skriver upp sig och så får man en kvart att göra precis vad man vill. Kanske inte vad man vill men... Och att det inte spelar någon roll vad det är för konstform.

- Väldigt bra idé.

Hela världen är en spontan scen.

Jag tycker inte att det finns så mycket i Borås. Det är inte så att jag kan komma till Tåget och säga "hej jag vill spela teater". Tåget är ju gruppverksamhet, den har sina grupper och tider. Det är inte öppet på det sättet. Och Rockborgen fungerar inte heller så. När de har spelningar så är det de här banden som spelar. Det är inte så att du bara kan komma och gå upp och spela.

Tillgänglighet/ Lika tillgång

På skolan och fritiden:

Det finns för få replokaler. Det är långa köer för att komma in på t ex Medborgarskolan, Rockborgen eller Vårdhemmet.

Så länge man är beredd att betala för det är det inte så svårt. Det gäller bara att ha de kontakterna. Och någon du kan dela med, det hjälper väldigt mycket.

Fritidsgårdar kan ta 25 kr per halvår medan man kan få en egen lokal på Vårdhemmet för kanske 500 kr i månaden.

Vi har den minsta lokalen där och den kostar 600 i månaden. Då är vi fyra stycken i bandet som delar.

Jag tror inte det finns så mycket hinder. Pengar är hindret.

Man måste förstå att det är ungdomar utan en fast inkomst. 100 kr i månaden tycker jag är en gräns.

Jag tycker 150 kr är lagom. Jag går på mitt studiebidrag fortfarande och det klarar jag av utan problem.

Är Borås tidning bra på att visa vad ungdomar gör?

Nej.

Nej.

Nej, den har typ två kultursidor längst bak i tidningen.

Fast jag tycker de nappar på nya saker i alla fall. Om ett nytt projekt ska dra igång så står det ofta om det på kultursidorna. Det har jag känslan av i alla fall.

Problemet med att få ut saker är att vi har en affischtavla i Borås.

Det fanns två men en är borttagen. Det finns en, på södra torget. Och det är inte riktigt vid utan den är vid sidan av, vid den gatan som nästan ingen går på.

Så det är elskåp, stolpar, träd. Och det är olagligt men folk tvingas nästan till det. Det är tråkigt.

Vi försöker få hit sådana kuber som finns i Göteborg. Det är en som jobbar på Mitt i Borås som vi har pratat med och skulle gå vidare med det.

Det är ett dilemma. För man vill ju synas också om man ska göra någonting. Man vill ju komma ut med det. Om det inte går får man ju ta till drastiska åtgärder.

Jag tror man måste gå ut rätt hårt om man ska synas.

Man kan vara med i radion. Och communities, Lunarstorm och så.

Vi har det ganska bra när vi gör grejer här. Då ingår det i vår lilla mini-tidning. Den kommer ut en gång i månaden. Vi kan göra det men en liten teatergrupp kan ju inte göra samma grej.

Det finns några sådana sidor på nätet där man kan lägga ut grejer. Vi borde sprida dem mer.

Jag och en kompis var på konstmuseet, vi gick in gratis, och när vi kom in där kollade han i kassan jättekonstigt på oss. Typ "vad gör ni här, är ni verkligen intresserade av konst?". Det kändes lite, tror du inte det om dagens ungdomar eller.

Det kan jag känna lite också. Här i kulturhuset, när man kommer till biblioteket känns det ibland som att vissa äldre bland personalen kollar snett på en. Och i vissa teatervärldar, de kollar liksom "du är ungdom och kan inte bete dig". Det är tråkigt. Men samtidigt finns det ju vettiga personer också.

Jag tror du har en poäng där. Jag är lite inne på den banan. Det kan ju t om vi som jobbar här känna, vi blir ju kallade ungdomar. Vi sitter i ett rum fyra stycken mellan 27 och 31 och det är fortfarande ungdomsrummet. Jag frågade en gång varför kalla oss ungdomar och förklaringen jag fick var "men ni är ju yngre".

Det handlar också om finkultur-populärkultur. Om man är klädd på ett visst sätt, är man inte välkommen då t ex.

Jag kan känna igen mig i det. Men jag har valt den här stilen och jag är väl beredd på det. Och jag bryr mig inte heller. Om de kollar på mig så är det väl synd för dem att de anstränger sig. Om jag vill kolla på någonting så gör jag det, jag tycker inte det hindrar mig.

Jag hade grönt hår för ett tag sedan och då fick jag väldigt många konstiga blickar. Som ”jaha, vad håller du på med?”. Och t om när jag har den här hårfärgen är det ändå folk som kollar. I olika åldrar. Men det är mer eller mindre överallt.

Det borde inte vara så 2007. Jag tycker det är skillnad bara i Göteborg, det är ingen som bryr sig om du har grönt hår.

I Borås har det ändrats ganska snabbt. Under det senaste året har det blivit många fler som klär sig alternativt.

Fast det är ju tvärtom också. Om en 60-åring går på en trashmetal-konsert får han säkert blickar också. Jag tror egentligen det är åt både hållen.

Inflytande

På fritiden & i skolan:

Det är lätt att få tag i nummer och sånt till politiker i kommunen, men det är inte ofta de svarar. Eller lyssnar.

Jag personligen har inte försökt. Men jag känner folk som försökt få tag på dem men sliter av sig håret för att de inte svarar när man lämnar meddelanden och så.

Jag är med i Borås ungdomsråd så jag hade ju gått där igenom. Är det något annat så skulle jag gå genom föreningar, Parkaden eller Tåget eller så. Det beror helt och hållet på vad man har för kontakter själv och vad det är för typ av grej man ska göra. Det går att hitta sätt.

Men det är nog många som känner att de inte vet hur de ska börja.

Ja, det tror jag med.

Borås ungdomsråd har funnits två och halvt år. Första året hände det inte så mycket, det gick åt till att få till rutiner om möten och sånt. Det är ju ingen som suttit i ett ungdomsråd innan. Det har tagit mycket tid att bara få in någon tradition. Det händer grejer men det är inte så att man kan se resultat. Ett eventuellt Ungdomens hus finns det en arbetsgrupp med politiker och tjänstemän. Men det går väl lite segt. Ungdomsrådet, Parkaden, Tåget och Rockborgen är med och utreder. Vi får väl se hur det blir med det. I ungdomsrådet har vi hållit på med det nu i nästan två år. Och den här gruppen har hållit på i snart ett år. Så det går väldigt segt. Ungdomsrådet har kommit långt. Det är precis vad man har för bild av ett ungdomsråd. Om det hade varit på våra villkor hade vi antagligen redan haft ett ungdomens hus. Men det funkar ju inte riktigt så. Det är mycket som man inte tänker på.

Det tar ju lite tid när man går den vägen. Egentligen handlar det ju bara om att få svar på en fråga – var kan man vi det? Man får ligga i.